

Formanden: Det vil være heldigt ikke at referere Udvalgets Forhandlinger.

Berntsen: Det plejer ellers ikke at være forbudt. Men jeg skal bøje mig for Formandens Ønske. Vi høre mange Udtalelser her om Udvalgsforhandlinger.

Formanden: Jeg vil henstille, om det ikke var heldigt at vende tilbage til den gode gamle Skik ikke at referere Udvalgets Forhandlinger.

Berntsen: Her er jeg enig med den højtærede Formand. Jeg holder mig da efter Formandens Ønske til det, der foreligger, og dette er, at alle Udvalgets Medlemmer ere enige om dette Ændringsforslag, ogsaa de 3 Socialdemokrater. Jeg ved ikke, hvorledes jeg skal karakterisere de Herrer's Stilling lige overfor deres Kolleger i Udvalget. De ere med til at stille et saa gennemgribende Ændringsforslag, og saa gaa de fra det, naar de komme herved i Salen. Det havde jeg ikke ventet af de Herrer. Jeg troede, at det var ganske anderledes staalsatte Stridsmænd, der vilde tage en Tørn med for Gennemførelsen af denne Sag, der i og for sig kan have Vanskeligheder nok.

Man vil huske, hvorledes der i 1899 optaarne sig Vanskeligheder her, saa at vi maatte nøjes med § 18 i den nuværende Lov af 1899, en Paragraf, som det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) læste op for os i Gaar, og som han henholdt sig til som en Paragraf, der var fuldt tilfredsstillende i det her angivne Øjemed. Jeg skal da oplyse, at denne Paragraf i mange Maader har vist sig i høj Grad ufyldstgørende. Jeg har set adskillige Eksempler paa, hvor vanskeligt eller hvor umuligt det har været for en Kommunalbestyrelse at slippe en Lærer, der ikke burde fortsætte sin Lærervirksomhed. Jeg ved Eksempel paa, at en Lærer endogsaa har været dømt til Straf paa Vand og Brød ved Underretten. En højere Instans nedsatte Straffen til en Bøde, og da Straffen var nedsat til en Bøde, blev Læreren, der var bleven suspenderet efter Underrettens Dom, paa ny indsat i sit Embede. Saa toge Beboerne omtrent alle Børnene ud af Skolen med Undtagelse af de

Børn, der vare under offentlig Forsorg, og som Forældrene ikke selv raadede over. Det hjalp heller ikke. Først da Beboerne i stort Antal gik til Præsten og sagde til ham: Saa længe denne Mand skal staa som Kirkesanger i Kirken og som Lærer i Skolen, skal ikke en af os mere sætte sin Fod i Kirken, saa blev Præsten, der havde holdt med Læreren, forskrækket, og saa endelig blev Manden indstillet til Afskedigelse. Saa vanskeligt er det og har det været.

Og jeg har set andre Eksempler, som ikke have været slet saa grelle, men dog Eksempler paa, at en Lærer har været i høj Grad uværdig til sin Stilling, og skønt han er kommen i et stærkt Misforhold til sin Skolekreds, har det næsten været umuligt at slippe ham. Derfor mener jeg, at det vil være forsvarligt at vedtage en Bestemmelse, der aabner Mulighed for, at en Kommunes Beboere kunne slippe en Lærer, uden at han gør sig skyldig i kriminelle Forseelser — thi saa kan man selvfølgelig som Regel slippe ham. Og jeg gør opmærksom paa, at dette Ændringsforslag foreligger her enstemmig fra Udvalgets Side, og jeg beklager igen, at enkelte af Medforslagsstillerne have trukket sig i alt Fald delvis tilbage fra den Stilling, de med os have indtaget angaaende denne Sag. Men det forekommer mig, at det er en daarlig Tillid, man viser Befolkningen, og at det er en daarlig anbefaling for den almindelige kommunale Valgret, naar Socialdemokraterne og andre ærede Medlemmer mene, at den Myndighed, der her gives Befolkningen, vil blive misbrugt. Det tror jeg ikke, den vil, og derfor anbefaler jeg Forslaget til Vedtagelse og glæder mig over, at den højtærede Minister har kunnet give det sin Tilslutning.

Hvad Spørgsmaalet om Skolelokalerne Renholdelse angaar, viste det sig, at min ærede Sidemand (Ingvard Jensen) ogsaa var utilfreds med denne Bestemmelse. Det ærede Medlem mente, at Lærerne ville blive kaldte „Rengøringskoner“. Det tror jeg ikke. (*Ingvard Jensen:* Det har jeg ikke sagt!). Jo, det ærede Medlem talte noget om det, jeg tror, han 5 Gange nævnede Ordet „Rengøringskoner“, og det var ikke de Koner, vi nu have til at gøre Skolelokalerne rene, men det var Lærerne,